

DE KERK VAN PIAAM:

Wat heeft de mensen van Piaam in het begin van de 12^e eeuw bezield om hier te gaan wonen en hier hun kerk te bouwen?

Keer op keer heeft de Zuiderzee bij dijkdoorbraak en palissade breuk het achterliggende land overspoelt. Maar dan was er altijd de kerk, hooggelegen op een terp, die een wijkplaats bood aan mensen en vee. Geen wonder dat de mensen van Piaam gehecht zijn aan hun kerkje, dat een dergelijk grote rol heeft gespeeld in het leven van vorige geslachten. Geen wonder dat ze alles in het werk hebben gesteld, toen verval dreigde en kostbare reparaties noodzakelijk werden, de kerk voor het dorp te behouden.

Het dorp, twintig gezinnen groot, kon onmogelijk de benodigde grondkapitaal bijeenbrengen. Dat het er toch van gekomen is dankt Piaam aan de hulp van velen van buiten, die het lot van het kerkje ter harte ging. Zelf trokken kerkvoogden er op uit om kloostermoppen te verzamelen langs zeewering en op puinhopen. In totaal werden er 675 stuks meegebracht in fietstassen.

Monumentenzorg kon in 1959 met de restauratie beginnen. Daarbij is gestreefd naar zoveel mogelijk herstel van de oorspronkelijke situatie.

In het koor, aan de noordkant, zijn de oorspronkelijke Romaanse ramen weer aangebracht. Daar bevindt zich ook een hagiSCOOP, een kijkvenster, waardoor geëxcommuniceerden of lijdens aan besmettelijke ziekten toch het gebeuren op het altaar konden volgen.

De zuidkant van het koor heeft zijn vreemde vorm te danken aan een vroegere aanbouw of sacristie. Hier is ook, in plaats van de kloostermoppen, kleinere bakstenen gebruikt.

In het schip van de kerk zijn de grotere, gotische ramen gehandhaafd. Zowel in de noord- als in de zuidkant zijn duidelijk de vroegere ingangen voor de mannen en vrouwen herkenbaar.

Boven de huidige ingang is, in latere eeuwen, een houten torentje aangebracht.

Binnen is men er in geslaagd met eenvoudig meubilair een stijlvol interieur te scheppen.

Een inwoner van Piaam, Johannus Visser heeft geschreven:

“Eeuwenlang is in dit bedehuis de eredienst uitgeoefend.

Geslachten zijn gekomen en geslachten zijn gegaan en zij hebben in dit Godshuis de dingen van de dag gezien in het licht van de eeuwigheid. Wat in voorbije eeuwen door de kerkvoogden aan dit gebouw is verknoeid, wordt door de tegenwoordige kerkvoogden in de oude luister hersteld”.